

MOZAIK

POSLJEDICE EGZODUSA

Unuci gospođe Katice žive u Engleskoj: Svaki naš rastanak ostavlja bolnu prazninu

Gospođa Katica Hurčak Pavlaković (71) iz Zagreba, pune je 42 godine radila kao teta u vrtiću. Uvijek je bila okružena djecom, njihovim roditeljima, kolegama – sve do prije šest godina kad je otišla u mirovinu. Iako si je polako skrojila novi život i navikla se na samoću, a s vremenom pronašla i nove aktivnosti, najsretnija je kad joj iz Londona dođu unuci Dora i Frederick. Vodi ih kino, kazalište, s njima peče kolače i smišlja kreativne igre... A kad dođe dan rastanka, srce joj je puno boli i, kako kaže, danima se ne može sabrati. Njezina priča potvrđuje da ovaj nesmiljen egzodus mladih iz Hrvatske, kojem i dalje svjedočimo, ima visoku cijenu. Pati zbog toga ne samo naša ekonomija, već i razdvojene obitelji, a ponajviše bake i djedovi koji stare sami.

Objavljeno prije 2 mjeseca | 15. 11. 2022.
Autor **Gordana Arh**

Katica Hurčak Pavlaković (foto: Gordana Arh)

Mnoge generacije djece koja su išla u zagrebački dječji vrtić “Budućnost”, smješten nasuprot Botaničkog vrta, rado se sjećaju svoje tete **Katice Hurčak Pavlaković**. Baš su nedavno roditelji jedne generacije klinaca, koji su danas u tinejdžerskoj dobi, organizirali susret s njom u jednoj slastičarnici u gradu – tekle su tu, doznajem, suze radosnice, a zagrljali trajali dugo, dugo.

Neizmjernu ljubav ona je tim djevojčicama i dječacima, shvatiti ću nakon našeg dugog razgovora, pružala nesebično i neumorno jer je odrastala bez majke – željela je stoga da njezina vrtićka djeca nikada ne osjete prazninu koja je nju pratila kroz djetinjstvo.

Search Hybrid Cloud Computing

Hybrid Cloud Computing Pricing

Read Hybrid Cloud Computing Reviews, Compare Packages and Deals, and Try for Free.

us.shofast.com

OPEN

“Odrasla sam u domu za djecu bez roditelja u Vinkovcima. Kad sam bila u dobi od 10 godina, mene i sestru udomila je jedna gospođa iz Ivankova – uslijedile su jedine četiri godine mog života kad sam osjećala majčinsku ljubav i brigu. Uz mamu Katicu, kako smo ju zvale, stekla sam i puno znanja te sam zavoljela čitanje. Iako vrsna učenica, zbog manjka samopouzdanja i neizvjesne budućnosti nisam se usudila upisati gimnaziju, već sam izabrala srednju pedagošku školu u Slavonskom brodu. Tamo sam bila u đlačkom domu”, ispričala je iskreno i dodala da joj je oko upisa na fakultet i u studentski dom pomogao tamošnji socijalni radnik i zahvalna mu je na tome cijeli svoj život.

Zbog teškog djetinjstva je, kaže nadalje, uvijek bila povučena te imala manjak samopouzdanja, no srećom je ipak bila i marljiva pa je uspjela dogurati do diplome iz Zemljopisa i Povijesti na Učiteljskoj akademiji u Zagrebu. Odmah se zaposlila u vrtiću i tu je, kaže, djeci nastojala pružiti svu moguću ljubav.

“Moram reći da sam uz svu blagost ujedno bila i zahtjevna u nastojanju da ih naučim mnogim životnim vrijednostima. Učila sam ih da stvore radne navike, šire granice kreativnosti, razvijaju svoje talente, ali i da budu ljubazni i puni poštovanja prema svima”, govori naša 71-godišnja sugovornica.

U mirovini žudi za unucima

Kad je sa 65 godina života i 42 godine staža gospođa Katica otišla u mirovinu, valjalo se naviknuti na još jednu veliku životnu promjenu – odjednom je valjalo osmisliti samačke dane. Bila je, naime, razvedena, a njezin drugi partner je preminuo. Starija kći Danijela (49) s obitelji živi u Engleskoj, a mlađa kći Ivana (39) ima svoj zagrebački stan i život.

“Zbog života po ustanovama uvijek sam osjećala svojevrsnu samoću, bez obzira na to s koliko sam ljudi bila okružena. Kad sam ostala u mirovini i ubrzo sama, nisam stoga radila nikakvu dramu. Osmislila sam život i posvetila se novim aktivnostima. Upisala sam se na Sport za sve pa idem na gimnastiku u parku i na bazen na plivanje, ponekad i na kakav lijepi izlet. Imam prijateljice Gordanu i Đurđicu koje su uvijek raspoložene za šetnju i kavu, a volim ići i u kazalište, kino. Kod kuće ponekad i šivam, ponajprije za sebe i unuku. Nedjeljom pak idem kod kćeri Ivane na ručak, ili ja pozovem nju. Pa ipak... baš ništa se može mjeriti sa srećom koja u mom domu i mojoj duši vlada kad mi iz Engleske doputuju unuci. Tek sam tada istinski sretna”, povjerila mi je moja draga sugovornica.

Ozarilo joj se lice kad je pričala o **unuci Dori**, 14-godišnjakinji, i **unuku Fredericku**, 12-

ŽIVOT POČINJE S 50!

Mi smo medij zajednice. Razbijamo predrasude o starenju i starosti – živimo. Pratimo teme zdravlja, zdravstvene, obiteljske i mirovinske politike, politike, kulture, zabave, znanosti i životnog stila. Želimo vas ohrabriti, povezati i inspirirati kako biste zdravije i aktivnije uživali u životu. Poštujemo različitosti, promoviramo toleranciju i potičemo argumentiranu raspravu. Naš moto je: Živite brzo, umrite stari. Jako stari.

EPP

Top workmans comp insurance
Search & Compare The Best workmans comp insurance for small business | Get Free Results

Open

NOVO

ŽIVOT / prije 15 sati

Gospođa Đurđica dvije je godine udovica: 'Nemam se više s kim ni posloženo posvađati'

VIJESTI / prije 1 dan

Radno vrijeme trgovina na Staru godinu (31. 12. 2022.) i Novu godinu (1. 1. 2023.)

MOZAIK / prije 1 dan

Vidovnjakinja Verna Čubrilo otkriva umirovljenicima što ih čeka u novoj godini

VIJESTI / prije 2 dana

Zagreb odložio novogodišnji vatromet, dobrobit životinja i kvaliteta zraka su važniji

VIJESTI / prije 2 dana

Papa Benedikt XVI. umire, no ne želi u bolnicu

godišnjaku. "Oni su izvor moje najveće radosti i svaki put kad dolaze danima ih željno iščekujem. Unaprijed istražim koje predstave igraju kazalištu, što se prikazuje u kinima, događa li se u gradu nešto zanimljivo što bi s njima mogla popratiti. Znamo sve slastičarnice u našoj metropoli, pa čak i knjižare jer su i oni oboje knjigoljupci, na mamu i baku", rekla je gospođa Katika.

Uzdahnula je potom kad je govorila o boljkama modernog vremena – i njezine unuke sve više privlače mobiteli, a sve manje pečenje kolača, kaširanje, oblikovanje gline, *decoupage*, pa čak i društvene igre. "S jedne strane mladi su općenito previše na mobitelima, a s druge, Dora i Frederick su ušli u pubertetske godine i nisam više sigurno hoće li nam druženja ostati kakva su dosad bila. Primjerice, dok smo prije u Zagrebu zajedno slavili Novu godinu, ove godine Dora želi slaviti u Londonu s prijateljicama. To je sasvim normalno, prihvatila sam to, ma koliko bih voljela da su kod mene", govori. Pohvalila se i da su unuci svestrani, Dora uz izvrstan uspjeh u školi svira kontrabas i klavir, a Frederick već sada želi stvarati kompjutorske igrice.

Gospođa Katika s unucima (foto: obiteljski album)

Iako zna da ih možda neće zauvijek viđati svakih nekoliko mjeseci kao dosad, drago joj je što su proveli kvalitetno vrijeme djetinjstva s njom, uljepšali joj umirovljeničke dane, naučili hrvatski jezik. "Moram reći da ih je moja Danijela od malih nogu učila da vole Zagreb i Hrvatsku, da dobro upoznaju baku i djeda ovdje. Kupili su i stan u centru pa se Danijela čak nada da će ona i njezin suprug Alex, rođeni Englez, preseliti ovdje u mirovini", kaže gospođa Hurčak Pavlaković.

Rastanci su uvijek tužni

Nekoliko je teških životnih rastanaka gospođa Katika proživjela u zreloj dobi: prvi kad je od kuće otišla kći Danijela koja je još kao studentica potražila bolji život u Engleskoj.

"Sjećam se onih dana prije nego što je zauvijek otišla, najprije kao *baby sitterica*. Znam da smo išle kupovati odjeću, htjela sam da ima sve novo. Kad je stigla, javila mi je da su joj u zračnoj luci pokrali stvari iz kofera. To me dodatno uznemirilo uz sve brige koje su me tjednima prije njezina odlaska mučile, ponajprije sam strepila u kakvu će obitelj doći. Tada još nije bilo mobitela, niti je ona mogla stalno moliti ljude da joj dopuste da nazove kući, niti sam se ja usudila zvati svaki dan. A onda mi je stiglo i Danijelino pismo u kojem se žalila kako joj je teško, kako je obitelj u koju je došla ne tretira lijepo i kako pati za svojim domom. Srce me boljelo."

"No, ona se ipak nije htjela vratiti kući već je pronašla novu obitelj s kojom je bila zadovoljna. Krenula je i na tečaj usavršavanja engleskog, upisala studij – dizajniranje kuhinja i kupaoonica u sklopu Građevinskog fakulteta te ga završila nakon tri godine. Zaposlila se odmah, ubrzo se i u udala te rodila. Danas je gore sretna, čeka i drugu diplomu. Meni svi oni silno nedostaju, ali sam mirna kad znam da su svi dobro", iskreno govori gospođa Hurčak Pavlaković.

I druga kći živjela u inozemstvu

Nakon Danijele, u inozemstvo je otišla i kći Ivana. Odlučila se na život u Francuskoj i studij u Ženevi. Za svaku je majku to veliki šok, no kako kaže naša sugovornica, život ju je naučio da ispliva iz svake situacije mirno i s povjerenjem u sretnije sutra. "Kao što je Scarlett O'Hara rekla u filmu 'Prohujalo s vihorom', tako i ja sebi uvijek kad mi je teško kažem – sutra je novi dan", govori.

Napomenula je potom da se kći Ivana ipak vratila u Hrvatsku i zaposlila se, te da se ne viđaju često – najčešće to bude nedjeljom na ručku. "Vegetarijanka je, pa kad je na meni red da kuham, u neprilici sam", rekla je kroz širok osmijeh gospođa Katika.

Novi stres je bio – razvod

Pretrpjela je gospođa Katika, nakon 25 godina braka, i razvod. "Dogodilo se to kad sam bila spremna, moralo je doći do toga, bilo je previše nesuglasica. Ali sam s bivšim suprugom ostala u dobrim odnosima sve do njegove smrti prije tri godine. Čak sam ga i njegovala u danima teške bolesti", povjerila mi je gospođa Katika.

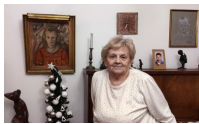
Najteži su rastanci – s unucima

Najteži rastanci koje proživljava posljednjih 14 godina za gospođu Katicu su ipak oni s unucima. "Kad mi oni odlaze, ja sam potpuno izgubljena. Prosjedim taj cijeli dan jer ne znam što bih sama sa sobom, ne znam se čega primiti. Nedostaje mi galama, pa čak i sav onaj nered koji naprave. Još i drugi dan samo se vrpoljim, očito je koliko mi nedostaju. Tek tamo treći dan krenem dalje sa svojim životom", govori iskreno.

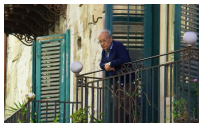
U šetnji Parkom dr. Franje Tuđmana uz posljednje zrake sunca tog dana, sa sretnom iskrom u oku rekla mi je da ushićeno broji dane susret Božiću. Tada će njezin prazan dom opet ispuniti cik i vika, preplaviti razbacane stvari, neće nedostajati ni prepirki zbog previše mobitela... No s druge strane, odjekivat će tu najzvonkiji smijeh, širiti se najljepši mirisi iz kuhinje, a osvanut će i kičasti ukrasi koji griju srca. "Meni božićnu čaroliju donesu moji unuci i ona traje sve dok su sa mno", rekla je za kraj gospođa Katika, predivna žena velikog srca.

Ovaj prilog je objavljen u sklopu projekta poticanja novinarske izvrsnosti Agencije za elektroničke medije.

SVE O TEMI: #ISELJAVANJE #USAMLJENOST

Gospođa Đurđica dvije je godine udovica: 'Nemam se više s kim ni pošteno posvađati'

Za blagdane se mnogi osjećaju usamljeno, ali usamljenost nije trajno stanje

Vedran Cvitanić (89): 'Lijepo je imati nekoga kraj sebe, čovjek nije stvoren da bude sam'

VIŠE S WEBA

S Inothermom krenite u zabavnu avanturu dizajna svojih ulaznih vrata uz zimsku akciju 5%

KONAČNO POZNAT RAZLOG Otkriveno zašto se nekima ne vraća njih nakon preboljelog covida

Koljeno kao novo u 6 min. Moraš samo...

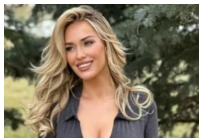

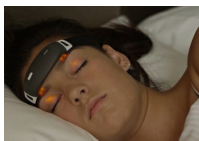
FOTO Jedna od najatraktivnijih žena na svijetu oduševila obožavatelje svojim oproštajem od 2022. godine

Ovo će vam pomoći da savršeno savladate engleski jezik!

Alen Vitasović pravio show na koncertu u Splitu: 'Livaja, di si? Životni san mi je njega upoznati. Ma j* se njega za mene'**

Već je savladala engleski tijekom spavanja u 1 noći

VIDEO Anthony Hopkins obilježio 47 godina 'trijeznosti', obožavateljima poslao emotivnu poruku

Pitanje koje je podijelilo ljude: Kada skidate božićne ukrase?

Sponsored by Midas 🇭🇷

MOJE VRIJEME
ŽIVOT POČINJE S 50

[IMPRESUM I KONTAKT](#) [UVJETI KORIŠTENJA](#) [RSS](#)